
ENTREVISTA A PEP PALLÀS

Què et va inspirar a ser professor?

Quan tenia setze anys era un bon estudiant, i uns companys de classe em van proposar que els fes classes particulars de llatí. Des d'aleshores i fins ara, mai he parat d'ensenyar. Vaig descobrir la meva vocació i he tingut la sort de poder viure d'això.

Durant quants anys has treballat de professor? I al Narcís Oller?

Dels trenta-set anys que he estat com a professor, 35 he estat destinat al Narcís Oller. Més de mitja vida!

Hi ha algun curs que recordis més especial que els altres?

He tingut més de tres mil alumnes, i la veritat és que, amb les lògiques excepcions, normalment m'ha quedat un bon record de tots ells. Per esmentar-ne algun, recordo amb estima un grup de COU (l'actual segon de BAT) que vaig tenir de professor i tutor el curs 1999-2000. Hi havia un bon rotllo i unes ganes d'aprendre inoblidables! També m'ho he passat molt bé amb els grups de literatura catalana de 2n de BAT.

Alguna anècdota que encara recordis?

Com a director, m'ha tocat viure moments que no deixen de ser molt divertits, de vegades per la situació absurda que es produeix quan un alumne n'ha feta alguna i es munta una coartada surrealista per intentar justificar-se. Recordo una vegada un alumne que per justificar per què havia pegat un company seu, va assegurar-me tot seriós que estava posseït pel dimoni, i que ell no tenia la culpa. I tot seguit es va estirar a terra i va començar a cridar "Satán me posee". En fi, van passar-se dues tardes fregant taules, Satán i ell.

T'agradaria seguir treballant més anys a l'institut?

Posats a demanar, m'agradaria tornar a tenir vint-i-cinc anys, sabent el que sé ara. Però si he de ser sincer i seriós, crec que trenta-cinc anys ja són suficients i que l'institut i jo ens mereixem que cadascú segueixi el seu camí.

Tens plans fora de l'institut?

Sí, molts, però es resumeixen en un parell d'idees: cuidar-me i cuidar dels meus. Ara que seré amo del meu temps, és qüestió de saber-lo usar amb profit.

Com va ser la teva experiència sent director?

Molt intensa i enriquidora a nivell personal i professional, i també molt desgastadora. Sempre vaig procurar ser un director que donés exemple de dedicació i implicació.

Quants anys ho has estat?

Ho he estat quinze anys, en dues etapes: la primera del 1989 al 1996, i la segona del 2011 al 2017.

Què t'ha agradat més: director o professor?

En totes dues facetes hi ha hagut moments molt macos i d'altres de més durs. El contacte directe amb els alumnes, veure com progressen, com aprenen... és molt estimulante, i per tant quan portava uns quants cursos fent de director ja enyorava fer de professor, ja enyorava el guix i la pissarra.

Per acabar, quin consell vols transmetre als teus alumnes...

Uns quants: el primer, que estudiïn i es formin, que aprofitin l'etapa de secundària, perquè estan en la millor etapa de la seva vida per aprendre. El segon, que estimin i parlin el català, una llengua i cultura que només ens té a nosaltres, la gent catalana, per conservar-la i projectar-la al futur. I el darrer: que, davant les dificultats de la vida, no es rendeixin i que mirin endavant, sempre endavant.

Moltes gràcies per atendre'ns, per dedicar-nos aquestes paraules. Et desitgem que tinguis una gran jubilació, plena de salut i felicitat! Gràcies per tota la feina que has fet al Narcís Oller.

**Equip de
periodisme**

